רחוב יריחו 3

אביבה אורי, ציירת
(1989-1923)

נולדה בצפת. שלושה שבועות לאחר לידתה נפטרה אמה והיא גדלה אצל דודתה, אחות אמה, והמשפחה עברה להתגורר בגבעתיים. אביבה אורי החלה ללמוד ציור אצל משה קסטל ואחר־כך אצל דוד הנדלר, שעמו קשרה את חייה עד יום מותו. את יצירתה המוקדמת אפיין קו קלאסי שהשתנה בסוף שנות החמישים לקו ספונטני ונמרץ. על כך העידה אורי: "קו הוא תחושה, אני שומעת אותו כמין צליל מורכב מרבעי טונים, מאלפי פרודות, אני הקו והנייר הוא העולם". הציגה תערוכות יחיד במוזיאון תל־אביב ב-1957 וב-1977 ובמוזיאון ישראל ב-1971. השתתפה בתערוכות קבוצתיות בישראל ובחו"ל, וייצגה את ישראל בביאנלה לאמנות בוונציה בשנת 1960. ב-1952 זכתה בפרס דיזנגוף מטעם מוזיאון תל־אביב ובשנים 1985-1986 זכתה בפרסי קרן התרבות אמריקה–ישראל. ב-1984 הציגה תערוכת יחיד במוזיאון "סטדליק" באמסטרדם, אך נאלצה להיעדר מהפתיחה עקב מחלתו של בעלה דוד הנדלר שנפטר ביום המחרת.
רטרוספקטיבה של עבודותיה של אביבה אורי נערכה ב–2002 במשכן לאמנות בעין־חרוד.

אביבה אורי:
"חיי האהבה והאמנות, עושים את חיי היומיום לכדאיים ויפים".

ללא כותרת, 1984

אביבה אורי היתה תלמידתו של דוד הנדלר ובין השניים נרקמו יחסי אהבה והערכה מיוחדים במינם שנמשכו עד יום מותו. הוא ראה בה אמנית נדירה והיא טענה שעבודתה צומחת באורח ישיר מהמקורות העמוקים של יצירתו. אורי: "דרך עיניו למדתי להתבונן באמני העבר ולגלות את היסוד העכשווי המגולם ביצירותיהם".